

Griekenland over land

Begin verhaal Gabriella en Pascal

Ik zal mij eens aan het schrijven zetten want 11 jaar reizen naar het land van de Grieken vertel ik zo maar niet op een dagje.

Eigenlijk is de Griekenland microbe begonnen nadat ik in 2005 met het vliegtuig voor het eerst naar Kreta vloog. Meteen het grootste eiland van Griekenland en dus geland in Iraklion.

Vliegen dus ..... men moet het eens gedaan hebben in je leven met een prachtig zicht zo boven de Kroatische eilanden maar anderzijds een groot deel boven en door de wolken.

Prachtig maar toch had ik het gevoel dat ik veel moois gemist had daar beneden.

In 2010 heb ik toen besloten om voor het eerst over land naar Griekenland te reizen destijds was dit nog min of meer een avontuur, niet alleen omdat het voor ons de allereerste keer was maar ook omdat bv. over Albanië niet echte kaarten, laat staan digitale kaarten bestonden.

Het was inderdaad de bedoeling om via de Balkan-kusten via Italië, Slovenië, Kroatie, Bosnië-Herzegovina, Montenegro, Albanië en Macedonië naar het Griekse vasteland te rijden destijds nog met de wagen.

Over zulke afstanden is het haast onmogelijk om alles op voorhand te plannen bleek al gauw. Alvorens de zon onderging waren wij verplicht om een hotelletje te zoeken, soms lukte dat wel maar het gebeurde al evenveel dat we in het donker moesten verder zoeken omdat het bleek dat het eerste hotelletje volzet was of doodgewoon niet meer bestond.

Voor de zekerheid hadden we wel een tentje mee waar we toch twee keer beroep hebben op moeten doen.

Achteraf gezien hebben we er wel een mooie herinnering aan.

Zo herinner ik mij nog de stijf opgeroestte benzinstations in Albanië die door de ex-Joegoslavische oorlog begin jaren 90 waren verlaten, de kogelgaten waren nog op vele plaatsen zichtbaar in de huizen en grote gebouwen. Ondertussen is hier niet meer zoveel van terug te vinden.

Al behoorde die oorlog daar al een tijdje tot het verleden toch hebben we toen in een dag tijd, zonder overnachten door Albanië gereden, we waren er niet gerust op na de ellende die we er gezien hebben. Zo herinner ik mij dat er een bedelaar, midden op de weg zat. Zonder benen, waarschijnlijk verloren door een of andere mijn, op wieljes zat hij te bedelen midden op de weg, ik zei nog tegen Gabriella straks rijdt er nog iemand over hem. Het is wel een beeld dat je bij blijft ik wil maar zeggen dat er niet alleen in Afrika armoede en ellende is.

Kreta hebben we nadien nog gedaan maar daarvoor hebben we besloten om het op een makkelijker manier te doen.

Door de aankoop van onze eerste Motorhome natuurlijk onze Roller team Garage P maar dat was voor later.

Dat zelfde jaar met de wagen zijn we op de terugweg van Kreta naar Kefalonië gereden .Voor mij nog altijd een van de mooiste Griekse eilanden .

Vanop Lefkada met de Ferry naar Ithaki om dan via een stukje rijden over land Ithaki naar Kefalonië een andere kleine Ferry te nemen het was al donker als we er toekwamen en gelukkig hebben we er in het donker een schitterend hotelletje gevonden in Poros .... Paradise genoemd.

Op de foto's, uit dat jaar , zie je de Samaria kloof op Kreta , Knossos palace in Heraklion.

Het Melissani ondergronds meer in Kefalonië.

Aan een fonteintje in Montenegro Podgorica.

Voor mij stond het al vast dat over het land reizen meer iets voor mij was.

Een voorwaarde alvorens mensen een Motorhome aanschaffen is... dat ze graag met de wagen moeten rijden , als je liever in een hotelletje met een drankje aan het zwembad zit dan koop je best geen Motorhome.

Volgende keer vertel ik onze ervaring met het eerste keer rijden na aanschaf van onze eerste MH.

